

Kolláth György:

Pár mondat a JAA könyv 2013.05.28-i bemutatójához /Forradalom volt?/

Ara-Kovács Attila egy héttel ezelőtt /2013.05.21./ a MANCS-beli jegyzetében ezt írta, cím: *A forradalmárok magányossága* „A jobboldalnak nem voltak forradalmi és forradalmárai. A fülkeforradalmi pátosz már csak ezért is hazug. A mozgalom, amely a fülkeforradalom szerzői jogait birtokolja, az elmúlt három évben megváltoztatott mindent, rendszere azonban fenntarthatatlan, igazságtalan, ráadásul alávaló.” A József Attila Alapítvány friss, 3. kötete ezzel is közre bocsátható lenne. Egyike voltam a 15 szerzőnek. A dolgozatom, beleegyezésemmel rövid /és hosszabb/ változatban is létezik. Nehéz megmondani, hogy érdemben melyik a bruttó és a nettó. Idővel felkerülnek a honlapomra. 3 okból kértem szót.

1) Szerzőtársaim részanyagait nem ismerem, gondolkodásmódjukat tisztellek. Hangsúlyozni közös dilemmát érdemes, mint egy 4. kötet lehetséges vezérmotívumát. A meghívó is a kassza-készítést emeli ki: 3 év kormányzati mérlegét. Lakner Zoltán másutt azonban a lényegre tapint: bár közjogilag megfelelő választások révén nyert kétharmados mandátumszámot a kormányoldal, vagyis a start jogállami volt, ám utóbb, 3 év alatt a jogállami alakítások megtartásával lebontotta a jogállamot. A kérdés az: lehet-e ezt a nem jogállami közállapotot jogállami megoldásokkal reparálni? És ha nem, vagy nem egészen, akkor mi a cél, a mód és a teendő? Bármely „Kései sirató” miként és mitől fordulhat át a helyzettel adekvát, aktív, eredményes programmá és cselekvéssé? A választásokra készülve 3 év fő konklúziója talán éppen ez. Annyit ér bármely diagnózis, amennyi oki eredetű terápia nő ki belőle. Van hiányérzet.

2) A kötetbe szerkesztett változatomban az alkotmányos helyreállítás sarokpontjairól szóló mini blokk kimaradt. Volt alkalmam többször a resztliken túlmutató, szándékaim szerint stratégiai elgondolásokat közreadni. Főleg a 12 pont készült ilyen céllal. Két okból hozom szóba ezt. A) Egyrészt azért, mert eddig mákszemnyi vita sem képződött a javaslatok felett, pedig képzett közjogász bizonyára elkészíthetné az ajánlások antitéziseit is. Tunyaság honol, hadd mondja – ez a milió jobb és baloldalon. B) Ugyanakkor két hete a Szalay Kör alaptörvény-korrekciót meghirdetett: több ponton megoperálnák az Alaptörvényt. Csakhogy: ha az Orbán-rendszer, mint szisztéma gyári hibás, akkor azon arcfelvarrás, plasztikázás nem segít. Ha a jogállamiság 21 ismérve lezüllött, akkor 10-12-öt találomra kikupálni kevés. Ha a honi közjogban a de jure és a de facto szétvált, akkor szövegkonszolidáció a rendszer-hibát helyre nem hozza. Ha a parlamenti 2/3 1/5-nyi esélyt sem ad a demokratikus ellenzéknek a független intézményi, pártsemleges döntés közös meghozatalára, akkor vajon mi dolga e kamu-körön belül a kisemmizettnek? Ebihal hogy’ úszkálhat szinkronban harcos barrakúdával?

3) Mentegetőzés nélkül a stílusról is szólnék. Van, aki itthon tudománytalannak, komolytalannak tartja a vitriolos vagy csak derűs analízist. Sok lett volna az általam alkalmazott szemléltetés? Nem nekem kell eldönteni. Ám tudom, bosszankodva látom: rendre seszínű, nyögvenyelős és fűrészpör ízű az amúgy közjogilag korrekt ellenzéki megnyilatkozás. Nem is félnek tőle, nem üti át a közöny falát: nem olyan, hogy 2-3 nap múltán is emlékezni kelljen rá. Bolondozni a katedrán sem kell, ám karikírozni írásműben szabad, sőt érdemes. Hogyan? Van, akinél a pozitív gondolkodás az Unicum Plusz+jelétől megjön? Más! Fülkeforradalom – demokratikus jogállam: tűz és víz. Vegyítésük fáradt gőzt eredményezne, de minék. Politikus megmondónak egy diák bonmot-ja üzen: mi a különbség India és Magyarország között? Indiában egy ember éhezett egy népért: Magyarországon egy nép éhezik egy ember miatt. Köszönöm, hogy független szerző-közreműködő lehettem.